

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

Kvk.IV.37.429/2010/6.szám

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. B. T. ügyvéd által képviselt Jobbik Magyarországért Mozgalom kérelmezőnek az Országos Választási Bizottság 2010. április 15-én hozott 323/2010. számú határozata ellen előterjesztett bírósági felülvizsgálat iránti kérelme tárgyában az alulírott napon és helyen meghozta az alábbi

v é g z é s t:

A Legfelsőbb Bíróság az Országos Választási Bizottság 323/2010. számú határozatát helybenhagyja.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

M. G. A., dr. F. Z., K. G., Sz. G., Gy. I. magánszemélyek 2010. április 14-én külön előterjesztett, de tartalmában szó szerint megegyező jogorvoslati kérelmet nyújtottak be M. A. Cs., az MSZP országos listáján lévő 1. számú jelölt által 2010. április 11-éről 12-ére virradó éjszaka mondtak miatt: "Ezért én azt kérem mindenkitől, aki hisz abban, hogy szükség van Magyarországon egy ilyen demokratikus kontrollra, egy ilyen erős demokratikus kontrollra, az függetlenül attól, hogy milyen a pártszimpátiája, hogy ha nem akar a fasisztákra és O. V-re szavazni, akkor az a második fordulóban támogassa a Magyar Szocialista Pártot". A kifogástevők szerint egyértelműen beazonosítható, hogy M. A. "ezzel a kifejezéssel melyik leendő parlamenti erőre", illetve ezáltal "a fasiszta képviselőket megválasztó magyarokra" gondolt.

A beadványozók szerint "M. A. Cs. a kijelentésével túlfeszítette a véleménynyilvánítás szabadságának alkotmányos keretét, és korlátozta (megsértette) az emberi méltósághoz való" jogot, valamint megsértette a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény /a továbbiakban: Ve./ 3. § d) pontjában foglalt alapelvet.

A beadványozók kérték, hogy az Országos Választási Bizottság állapítsa meg a jogsértést és tiltsa el a jogsértőt a további jogszabálysértéstől.

Az Országos Választási Bizottság a kifogásokat a 2010. április 15-én megtartott ülésén meghozott 323/2010. határozatával /a továbbiakban: határozat/ bírálta el és megállapította, hogy M. A-nak, a kifogásokban megjelölt kijelentései politikai véleménynyilvánítást tartalmaznak, azok nem rendelkeznek olyan tartalommal, amelyek átlépnék a szabad véleménynyilvánítás határait. Megállapította, hogy a véleménynyilvánítás nem jelent tényállítást, az nem alapozhatja meg a választási törvény alapelveinek megsértését, továbbá a jelölő szervezetek a választási kampányban gyakran saját programjuk ismertetésén túl választási ellenfeleik programját is értékelik és minősítik (negatív kampány). Mivel a Bizottság megítélése szerint a kifogásolt kijelentés nem valósította meg a Ve. 3. § d) pontjában rögzített a jóhiszemű és rendeltetészerű joggyakorlás alapelvének sérelmét, határozatával a kifogásokat elutasította.

A határozat ellen a Jobbik Magyarországért Mozgalom nyújtott be jogi képviselője útján bírósági felülvizsgálati kérelmet, melyben annak megváltoztatását és egyben a kifogásoknak helyt adó, a jogszabálysértést megállapító és az elkövetőt a jövőbeni jogszabálysértésektől eltiltó döntés meghozatalát kérte. Előadta, hogy a határozat a Ve. 3. § a), c), e) és d) pontjait, a 29/A. §-át és a 29/B. §-át sérti. A felsorolt törvényi rendelkezéseken kívül a határozat sérti még az Alkotmány 54. § (1) bekezdésébe foglalt emberi méltósághoz való jogot is, mert a kifogásolt magatartás során M. A. a véleménynyilvánítás jogát mások emberi méltóságát megsértve gyakorolta. Megítélése szerint egyrészt a véleménynyilvánítás szabadsága körében az Alkotmány nem tesz különbséget tényállítás és értékítélet között, másrészt a kijelentésben tényállítás jelenik meg (fasiszták vannak, léteznek). Az a tényállítás, mely szerint O. V-nek, a Fidesznek vagy a Jobbiknak bármi köze van a fasisztákhoz, illetve fasizmushoz, minden alapot nélkülöz. A kijelentés így a Legfelsőbb Bíróság állandóan követett gyakorlata alapján alkalmas a jogszabálysértés megállapítására, hiszen sem politikai program ismertetésének, sem más programja értékelésének, sem rendeltetésszerű joggyakorlásnak nem tekinthető.

A kérelmező nyilatkozott teljes személyes illetékmentessége tekintetében, egyben kérte a költségekről való rendelkezést is.

A kérelem alaptalan.

A Ve. kérelemben megjelölt rendelkezései szerint:

"3. § A választási eljárás szabályainak alkalmazása során a választásban érintett résztvevőknek érvényre kell juttatniuk az alábbi alapelveket:

a) a választás tisztaságának megóvása, a választási csalás megakadályozása,

(...)

c) esélyegyenlőség a jelöltek és a jelölő szervezetek között,

d) jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás,

e) jogorvoslat lehetősége és pártatlan elbírálása."

A 29/A. § a tényállás megállapítása, míg a 29/B. § a határozat tekintetében tartalmaz rendelkezéseket. Ez utóbbi két szakasz megjelölésén túl a kérelmező indokait nem fejtette ki részletesen.

A Legfelsőbb Bíróság már a Kvk.IV.37.248/2006/2. számú végzésében rámutatott, hogy az Alkotmány 61. § /1/ bekezdése biztosított véleménynyilvánítás a választási kampány idején sem korlátozott. A Ve-be foglalt alapvető elölírások sérelmét nem meríti ki, ha az egyik párt kampányfogásai szélsőséges megnyilvánulást váltanak ki az ellenoldalon álló pártból.

Az OVB-vel egyezően jelen ügyben a Legfelsőbb Bíróság is megállapította, hogy a kifogásokkal érintett kijelentés nem tényállításnak, hanem véleménynyilvánításnak minősül. A kijelentés ráadásul tartalmában pontatlan is, mert "O. V-re" a választások második fordulójában nem lehet szavazni, hanem csak az egyéni képviselőjelöltekre adható le szavazat. A kifogásolt minősítés /"fasiszták"/ minden további megjelölés nélkül szerepel, így pusztán a kifogásokkal érintett kijelentésből nem tudható meg, hogy az pontosan kire/kikre

vonatkozik. Annak, hogy a kijelentés tényállításként vagy véleményként értékelhető a választási alapelvek megsértése okán van jelentősége. A vélemény /legyen az akár szélsőséges vagy egyesek számára bántó/ önmagában nehezen vezethet a választási jogszabályok megsértésére. Az, hogy a kijelentés tevője valakiket fasisztáknak tart, a Ve. felsorolt alapelveit annak ellenére nem sértette meg, hogy a közvélemény számára bántó, erkölcsileg kifogásolható lehet a politikai ellenfelek illetően minősítése. A kifogásokban is megjelölt, Ve. 3. § d) pontban meghatározott választási alapelv sérelme akkor állapítható meg, ha a választásban érintett résztvevők a választással kapcsolatos jogaikat - ezek között a kampánytevékenység folytatásának jogát - oly módon gyakorolják, hogy egyes tények elhallgatásával, vagy elferdítésével megkísérlik a választókat megtéveszteni, és ezáltal politikai ellenfeleik választási esélyeit csökkenteni. (Kvk.III.37.211/2006/3.)

A Ve-nek a kérelemben felsorolt alapelveit a meghozott határozat nem sértette meg, a határozat meghozatalakor a rendelkezésre álló adatokból az OVB a tényállást helyesen állapította meg, a kérdésben vitát folytatott, majd szavazás útján meghozta döntését. Sem választási csalás nem valósult meg, sem a jelöltek esélyegyenlősége nem sérült azzal, hogy az OVB a kérdéses kijelentést véleménynyilvánítás és nem tényállítás körében értékelte.

Az Alkotmányban biztosított, emberi méltósághoz való jog, a határozatban megvalósult megsértésével kapcsolatban a Legfelsőbb Bíróság azt állapította meg, hogy a meghatározatlan és önmagából a kijelentésből pontosan meghatározhatatlan személyi körre vonatkozó, véleménynyilvánítás /minősítés/ jelen ügyben nem volt alkalmas mások alkotmányos jogai sérelmének megállapítására.

Az OVB határozatainak a Ve. 82-85. §-ai szerinti felülvizsgálata során a Legfelsőbb Bíróság az Alkotmány rendelkezései érvényesülését elsősorban a választási anyagi jogi és eljárási jogi szabályok magtartásán keresztül vizsgálja.

A fentiekben kifejtettek nem jelentik azt, hogy a Legfelsőbb Bíróság helyesli a politikai ellenfelek ilyen természetű minősítését. A politikai kultúra színvonalának megtartása azonban nem a választási bíráskodásra tartozó kérdéskör.

Mindezekre tekintettel az OVB határozata a kérelemben megjelölt okból nem volt jogszabálysértő, ezért azt a Legfelsőbb Bíróság a Ve. 84. § /7/ bekezdésének a) pontja értelmében helybenhagyta.

A végzés elleni jogorvoslatot a Ve. 84. §-ának /10/ bekezdése zárja ki.

Budapest, 2010. április 21.

Dr. Buzinkay Zoltán sk. tanácselnök,
Dr. Patyi András sk. előadó bíró, Dr. Fekete Ildikó sk. bíró